

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Uj rendszer, régi emberek.

Pécs, 1899. július 13.

Az az embertelen vandalizmussal határos kinzási eset, melyben a vármegyei számvevő, a járási szolgabíró, a községi bíró és jegyző a legválogatottabb kegyetlenkedéssel félholtra nyomorítottak ártatlan embereket, még a múlt év november havában történt a komárommegyei Mócsa községben, akkor a mikor a Bánffy-rendszer még legdühösebben garázdálkodott, a törvényhozásban és az országban egyaránt. A nagy ellenzéki küzdelem már megtámadta ennek a rendszernek az alapjait, de az annál vakmerőbb elszántsággal fejtette ki a természetében rejlő durva, erőszakos önkényét minden irányban, hisz a létért folytatta a küzdelmet.

Nem csoda hát, hogy azok, akik ennek a rendszernek köszönheték existenciájukat vagy ettől várták bűnös hajlamaik legyezgetését, ebben az időben fokozott vakmerőséggel úzték visszaéléseiket, hisz lehetett volna-e a szorongatásnak ebben az idejében elkövetni olyan égbekiáltó cudarságot, a melyért a Bánffy-kormány felelőségre vonta volna az ő kreaturáit?

Nos „a legmegbotránkoztatóbb vandalizmus ténye“ — mint Széll Kálmán tegnap nevezte a képviselőházban a mócsai gaztettet — megtörtént s azok a hóhérok, akik hivatalos hatalmukat használták föl vérengző szenvedélyük kielégítésére, emelt fővel jártak tovább a tisztességes társadalomban, birtokában maradtak továbbra is hivatalos hatalmuknak, veszélyeztetve vele tovább is a körmük alá rendelt lakosság élet- és vagyonbiztonságát.

Az a mindenható főispán, akit a kormány élet és halál urául ültet a törvényhatósági önkormányzat nyakára, aki belát minden ember lelkébe s a szerint pártfogol vagy üldöz, amint szolgalelkű vagy független jellemű az illető, aki értesül mindenről, ami a szent pártérdeknek hasznos vagy káros, az nem hallotta az elkinzott emberek fájdalomordításait, nem látta kintől eltorzult vonásaik rángatózását, mert neki ennél sokkal fontosabb dolga volt, be kellett járnia a nemes ócsai kerület községeit.

személyesen kellett ott „ellenőriznie“ a képviselőválasztást, hogy a kormánypárti jelöltnék legalább azt az egy szavazattöbbséget kiszorithassa.

A Bánffy-Tisza-rendszer politikai iskolájában növekedett ellenőrök különbséget szoktak tenni a privát és a hivatalos tudomás között s a privát tudomás alapján csak akkor jártak el, ha ez a pártérdeknek javára szólt. Sárközy főispán a mócsai hóhérok viselt dolgai felől való privát tudomását tehát elfelejtette hivatalos szobájának küszöbén. Ez a rendes, megszokott dolog volt abban az időben.

De Sárközy Aurél nem volt közönséges Bánffy-huszar, ő függetlenségiből átvedlett renegát, meg kellett hát mutatnia, hogy túltesz a közönséges mamelukokon: a hivatalos tudomást is egyszerűen ignorálta. A bíróság bűnvizsgálatot rendelt a közigazgatási tisztviselők ellen, erről természetesen értesítette is fölöttes hatóságukat, s a fölöttes hatóság, melynek ekkor már ki nem kerülhető hivatalos kötelessége lett volna a vizsgálat alatt álló tisztviselőket nyomban fölfüggeszteni, az ujját sem mozdította, meghagyta őket továbbra is hivatalukban s csak mikor már a bíróság a befejezett vizsgálat alapján meghozta a vádhatározatot s a rémtett a sajtó közléseiből országosan köztudomásúvá vált: csak ekkor történt meg az elkerülhetetlen fölfüggesztés.

Széll Kálmán tegnap Pichler Győző interpellációjára válaszolva megígérte a legszigorubb megtorlást azok ellen, akik akár cselekvőleg, akár mulasztással bűnösök, vagy egyáltalában a legcsekélyebb törvényteleniséget követték el. Nos ez igen szép dolog s nem is kételkedünk benne, hogy ez a megtorlás el fogja érni Sárközy főispánt is, mert az minden további vizsgálódás nélkül is szembeszökő dolog, hogy őt a legsúlyosabb mulasztás terheli, mikor még a múlt évben elkövetett vandalizmus fölött szemet hunyt s még különösebben, mikor a hivatalos bűnvizsgálat megindítása után is hivatalaikban meghagyta azokat a vérengző fenevadakat.

De hát az ilyen megtorlás ólomlábakon jár s a lesujtó kar késedelmezése szinte

biztatni látszik a bűnöst a kibuvó keresésére. Ha minden egyes esetben aktaszerűen bebizonyított visszaélésekre, törvénytelen-ségre vagy mulasztásra vár az új rendszer vezére, hogy a bizalmi állást betöltő főispánok közül a törvénytelen erőszak rendszerének megbélyegzett szolgálait félretolja az utból, akkor még nagyon messze van az az idő, mikor a törvény, jog és igazság uralma intézményes biztosítékokkal érvényesülhet ebben az országban.

Mert hasztalan proklamálja a kormányelnök a törvény, jog és igazság uralmát a kormányzati rendszerben, ha annak kezelését meghagyja azoknál, a kiket a bukott rendszer azért állított a közigazgatás élére, mert legalmasabbaknak bizonyultak a törvény vakmerő elgázolására, a jog cinikus elnyomására s az igazságnak ármányos kijátszására. A farkasból sohasem lesz bárány, s akármilyen szépen magyarázzák is meg neki, hogy milyen utálatos bűnhust enni, az bizony nem fog füvet legelni.

Uj rendszert, főleg ha az annyira ellenkezik a megcsontosodott régivel, mint a törvény, jog és igazság uralma a Tisza-Bánffy rendszerével, nem lehet az életbe átültetni a régi rendszer inkarnátus hiveinek a segítségével s azért az új rendszer megvalósulásában nem is hihetünk addig, míg Sárközy, Vadnay és hozzájuk hasonló több társuk ülnek a főispáni székekben, mert az új rendszer életbeléptetésére az első lépésnek ezek haladéktalan eltávolításának kellett volna lenni.

Nem üres formáság, de mély politikai szükségesség az, hogy a főispánok kormányváltáskor az új kormányhoz rendelkezésére bocsátják bizalmi állásukat, s ha az új kormány ez alkalommal válogatás nélkül visszaadja ez állásokat azoknak is, a kik a régi rendszer jellegzetes típusait képezték, hasztalan beszél rendszerváltásról, mert ezzel éppen ott vágja be az utját az új rendszer érvényesülésének, ahol a régi a legsajgóbb sebeket ütötte: künn a nép körében.

Avagy tán attól tart Széll Kálmán, hogy a gyökeres tisztogatás fölláztatja ellene a régi rendszernek még mindig hatalmas oszlopait, kik most még az ő táborában

Női zenekar

a NÁDOR-ban.

Ma csütörtökön, július 13-án és a következő napokon, a „NÁDOR“ szálloda kávéházban

Nagy hangverseny

a híres budapesti

M. Rollinger női zenekara által

Florenza Aranka művezetése alatt.

A legujabb keringők, nyitányok, egyvelegek és nemzeti-zene kerülnek előadásra. — Kezdeté 8¹/₂ órakor. Belépti-díj nincs.

lapulnak meg? Nos ettől ne tartson, mert csak szerencséről beszélhetne ő is, az ország is, ha ezeket a farkasokat sikerülne kiugratni a hatalom árnyékából, ahol sokkal veszedelmesebbek az új vezérre és rendszerére, mint lennének vele nyíltan szembeszállva.

Szigetváriak a kultuszminiszternél.

Pécs, 1899. július 13.

Tegnap este megjelent számunkban megírtuk, hogy Szigetvárról 28 tagú küldöttség tisztelettel a házban *Wlassics* Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszternél. A küldöttség szó-noka, dr. *Szabó* István a következő beszédet intézte a miniszterhez:

»Méltóztatik emlékezni, hogy Biederman Rezső lovag Szigetvár városának egy ott létesítendő középiskola fölépítésére 30.000 frtot adományozott, mely összeg ma kamataival és magán-adakozásokkal 35.000-re szaporodott. A nemes lovag ezen nagylelkű cselekménye egyrészt a várost vagyronhoz juttatta, másrészt azt az erkölcsi kötelességet róta rá, hogy gondoskodjék módokról, mikép azon cél, melyért az adomány tétetett, eléressék. Szigetvárt, úgyhiszem, e tekintetben nem érheti a mulasztás vádja, mert ezuttal már harmadszor esedezik nagyméltóságodnál, hogy ez iránti kérelmét meghallgatni kegyeskedjék.

Azok az okok, melyeket korábban az algimnáziumnak Szigetváron leendő felállításához mellet felhoztunk, melyekkel ennek célszerűségét, hasznosságát és szükségességét kimutatni törekedtünk, nem nyerhették ugyan meg nagyméltóságod becses hozzájárulását, de viszont a kérelmeinkre adott válaszok hangja sem volt annyira rideg és elutasító, mely minden reménytől megfosztott volna bennünket arra nézve, hogy ez ügyben talán még nem méltóztatott kimondani az utolsó szót. Nem akarom dicsőmultu és évtizedek előtt még virágzó városunk elhagyatottságát hosszasan és részletesen ecsetelni, nem akarom bővebben fejtegetni azt, hogy mennyire rá vagyunk utalva amaz anyagi és erkölcsi előnyökre, melyek egy középiskola felállításával együtt járnak, nagyméltóságod enélkül is ismeri fokról-fokra való anyagi visszaesését a nemprotezsált kisebb városoknak, ismeri a közgazdasági és közlekedési átalakulások romboló hatását a

vidéki kisiparra és kiskereskedelemre, melyekkel Szigetvár is mintegy valóban szép és nagy vidék középpontja valaha birt, csupán annyit óhajtok és leszek bátor megjegyezni, miszerint ha igaz az, hogy a török ellen vívott harc a civilizációnak és kulturának hozott áldozat volt, akkor Szigetvár megtette a kötelességét, kivette részét a véres munkából s ha igaz és méltányos, hogy a küzdők a megmentett kincsből külön jutalomra szereztek jogot, akkor Szigetvár számlája sajnos ma 300 év múltán még mindig nincs kiegyenlítve.

Pedig, hogy Szigetvár történelmi nevezetességű hely, hogy nemcsak az egész magyar nemzet büszkesége, de a külföld figyelmének is méltó tárgya, hogy határszéli fekvésénél fogva még ma is védő bástyául szolgálhat a magyar műveltségnek, csak egy okkal több, hogy jövője ne hagyja hidegen, ne hagyja érintetlenül a hazafiak szívét. Egy okkal több, hogy a múltban gyökerező és soha el nem évülő érdemei hivatalosan is elismertessenek; s hogy építési költsége is van, ez pedig egy okkal könnyebb, hogy a magyar nemzet kormányának legalább egy algimnáziumot állítson ama földre, melyet a műveltségért küzdők vére áztatott és szentelt meg, annál is inkább, mert a szükséges tantervre fordított költség, számításba véve a tanpénzekből befolyó jövedelmet — oly elenyésző csekély összeget képvisel egy ország költségvetésében, hogy ily csekély összeget a civilizáció védelme körül érdemeket szerzett hely megmentésére áldozni minden időben lehet és minden körülmények közt szabad.

Örömmel telt szívvel jöttünk hát nagyméltóságodhoz, nem azért, hogy Zrinyi vérevel megpecsételt számlánkat bemutassuk, de eljöttünk, hogy hódolatunkkal lerójuk elismerésünket a tan- és a nevelésügy körül szerzett bokros érdemeiért, eljöttünk, hogy átnyújtjuk tiszteletteljes kérvényünket, melyben az algimnázium fölállítására vonatkozó indokainkat tüzetesebben felsoroltuk s eljöttünk végül, hogy mély alázattal esedezzünk, hogy azokat becses figyelmére méltatni, ez ügyet részünkre kedvezően elintézni és ezzel Szigetváron Zrinyinek minden szobornál a legszebb, legméltóbb és legmaradandóbb emléket állítani kegyeskedjék.

Wlassics Gyula miniszter a következőben válaszolt a küldöttségnek:

»Tisztelt uraim! Kérvényükben foglalt és tisztelt szónokuk által előadott ügyük előttem ismeretes és legyenek meggyőződve, hogy Szigetvár történelmi emlékei iránt

akaratu ráfogásnak deklarált s erélyesen kikerítte magának a fogalmak illetően összezavarását. Ő mindenekelőtt gyöngéd szívű emberbarát, aki ép ez okból határozta el magát élete végéig özvegyen maradni, nehogy egykoron népes családja elvonja őt legszentebb kötelességeinek teljesítésétől.

És voltaképen mi különös is lenne abban, ha Matyi bácsinak voltak valami ősmetségei némely özvegyekkel, azért ő csak úgy szerette a neveletlen árvákat, mint a hogyan rajtok kívül csak még — az asztaltársaságokat. Ez oldalról tehát teljesen meglehetek nyugodva a kedélyek, ellenben nagy megdöbbenést keltett, hogy Matyi bácsi lemond valamennyi tiszteletbeli tagságairól és elnökségeiről. Hasztalan volt minden rábeszélés és deputáció, az öreg nem lehetett kapacitálni, úgy, hogy a »Mindent a szegényekért« című asztaltársaság csakhamar be is adta e miatt a kulcsot.

És e nevezetes ténynek egy árván maradt kis leány-rokona volt az oka. A szegénykének anyja hosszas betegeskedés után most halt meg, nem hagyva egyebet hátra, mint egy levelet, melyben kéri gyermekszertetéről híres rokonát, venné pártfogásába az ő kis árváját.

Az öreg ur azonnal utra kelt s pár nap múlva már magával hozta a kis Etelkát az-

mindenkor kegyelettel viseltetem. Valamely alakban kell tehát a dolgot a komoly fontolás terére vinni és midőn ezt hangsúlyozom, kénytelen vagyok egyuttal megjegyezni, hogy nem vagyok csonka, azaz a 4 osztályú iskolák barátja, mert ezek rendszerint a proletárizmus melegágyai. Különben minisztertanácsi határozat értelmében, iskolák felállítását mindenekelőtt a megyék székhelyén vagyok köteles eszközölni és miután még mindig 12—13 székhely van iskola nélkül, a sorrendet be kell tartanom. Az új polgári iskola-reformtervezet már készül és akkor lehetséges, hogy a város áldozatkészsége mellett kérelmük teljesítését valamely formában meg lehet valósítani. Egyebet most nem mondhatok.

H i r e k.

Pécs, 1899. július 13.

Expedíció Khinában.

Lapunk egy barátja nem kért szabadságát, a mit mint a csödbe jutott »Hitelezők elleni védegyelet és önkölcsönzési fogyasztási szövetkezet« titkára kapott, arra használta fel, hogy szalmaözvegyekből expedíciót szervezett és a »Galagonyaiak« címet adván neki, velük Khinába utazott.

Az expedíció után most utána ment egy cigánybanda is s megérkeztükről lapunk barátjától ma a következő levelet vettük:

A galagonyai köcsög-banda ma teljes számban vonult be Pekingbe.

Utánunk jöttek, — ugymond Fárao ivadéka, — mert nem élhetnek nélkülünk odahaza. A primás nyakunkba borult, ami által szappanfogyasztásunk rohamosan emelkedett.

— Hja, itt a harangzene a legkedveltebb és te Murmus, — adta a szót fel Csut-Or-As — éhen böhetsz e nép közönyétől.

— Hogyan? kérdék firtatva cimboránkat.

— Mert ópiumot szed a benszülött, amittől elalszik, akár az emberi kor legvégső határáig . . .

— No hát, ha ti nem tudtok nekünk valami biztató szót adni, szolgálunk mi neked olyannal, hogy tudom Istenem, belébödültök — fanyarkodott a cimbalmos.

— A patikáros által küldött fenevadak tán csak megérkeztek? — fordult felénk kíváncsian.

Azt hittük, mesél, de a dolog félig sem volt tréfa, mert éppen kézbesítették a vevényt az eleven küldeményről.

zal az elhatározással, hogy leendő életét minél kellemesebbé fogja tenni.

Nem is volt olyan kívánsága a leánykának, amit az öreg nem teljesített volna.

Igy mult az idő, de az öreg ur élete sorjában mi sem változott, csupán a kis árva nőtt, szépült évről-évre, már-már fiatalalemberek is kezdték kerülgetni a házat, de bizony ezeket az ábrándos s kissé hideg természetű leány semmibe se vette s regényes gondolatokkal zsufolt fejecskéje inkább holmi földöntuli lovagokkal bibelődött.

Matyi bácsi azonban sokkal jobban szerette volna, ha az ő Etelkája faképnél hagyja lovagjait és a szomszéd Kerekes Bertalan udvarlását fogadja el, aki gazdag és világlátott iparos volt. De hát hiába, most már késő volt kiverni a leány fejéből a regényes gondolatokat, melyek mintegy természetes folyományai voltak annak a helytelen nevelési rendszernek, annak a terde viszonyoknak, a mely a Matyi bácsi életmódja és a leány gondolatvilága között létezett.

Mint telivér aglegény azt hitte, hogy tökéletesen eleget tett emberbaráti buzgalmának akkor, midőn a gyermeket örökbe fogadta, annak nevelését rábizta a tanítókra, ő maga pedig szorgalmasan eljárta a »Fehér denverbe«, hol a hajnali órákig mulatott barátjaival. Ilyenkor aztán gyakran megesett,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A hideglelés.

Még ma is él, ha meg nem halt híres K. városában tekintetes Viskiháthy Mátyás János Ferenc ur, aki praedikátumainak illetően hátulviselésén kívül számos egyesületnek, hivatalnak, társaságnak és szövetkezetnek viselte pártoló, alapító s a jó ég tudja mitféle bizottsági tagságait tisztességgel, közmegelegedésre; ezeken kívül pedig az ősi város árvaügye is ő reá levén bizva, föltehető, hogy Viskiháthy Mátyás János Ferenc ur nem volt ama bizonyos legyek ütögetője saját becses lábszárán, hanem igen derék, szorgalmatos, tekintélyes uriember, akinek pár száz holdnyi földi javaihoz csak egy kis elülről való praedikátum lett volna szükséges, hogy hivatalosan is nemes legyen.

Már nem tudom egész bizonyosan, hogy az árvaügyeknél is mint elnök avagy ünök szerepelt-e, annyi azonban áll, hogy a városházánál árvaügyekben dolgozott s ismerősei nem is egyszer évődtek vele, hogy az árvák ügyein kívül az özvegyek javainak előmozdításán is erősen fáradozott.

Ilyféle állítást azonban Matyi bácsi rossz-

Megtettük állatszoliditónak. Proklamációkat is legott kibocsájtottuk, amelyből ime egy pár mutatóvány:

Uj! Nem szédelés! Uj!
A KALABRIÁSZ-PARTI AZ OROSZLÁN KETRECÉBEN.

Csut-OR-As ur fogadást ajánl, hogy véle senkisémet játszik egy párti kalabriászt az oroszlán ketrecében.

Vagy:

Fellépte a világhírű madárszabditó
LÉPES JÁNOSNAK,
az ő jól tartott csoportjával.

Ezen madárszabditó azon magas szerencsében részesült, hogy produkálta magát ő magassága Rigó János előtt és legnagyobb tetszést nyert el vakmerő mutatóványaival.

Az érdeklődés az ügy iránt természetesen óriási volt, különösen a magunk részéről. Am a megnyitás elé mindjárt oly akadály gördült, ami az ügy sikerét nagyban veszélyeztette. Nem akadt ugyanis vállalkozó, aki ezt a dolgot megengedhetőnek tartotta.

A fenevadak torkába rohan, amellet, hogy a közbiztonságot is veszélyezteti, — volt a közvélekedés arról, ki ezt megkísérlené.

A dolgok illetén állása mellett maga a rendőrség ragadta magához a hivatalos bejárás eszközlését.

Még nekünk tulajdonosoknak is vissza kellett vonulni szállásunkra, mert a katonaság folyton cirkált és kész volt löni a legcsekélyebb neszre, amely az utcán fölhangzott.

De nemcsak az emberek, hanem az állatok sem hallattak hangot, elunván magukat rabságukban.

A katonaság azonban, hogy egy éjjel megtisztult minden, a csomót megoldva hitték és mi siettünk a rendőrfő lakása elé, hogy hálánknak szerenávéval adjunk kifejezést.

A siri csöndben valami andalgósba fogtak cigányaink, mindön mint derült égből a villám, több lövés dördült el a közeli véd-állomásokból, örült futásnak eredtünk.

Hogy az ijedségen kívül semmi bajunk sem történt, hálát adtunk a vadak istenének s nem mozdultunk volna ki mindaddig közös tanyánkból, míg a khinai városi hatóság a feltűnően csendes állatseregletet a sárga tenger kellő közepébe el nem sülyesztette. Az expedíció pedig legközelebb visszazarándokol a macskazene kellemetlen emlékével, — addig hasonló jókat kívánunk az othonvalóknak: lapjuk barátja.

hogy virágos kedélyhangulatban térvén haza, Etelkát még ott találta a zongora, vagy könyvei mellett.

Szólni azonban sohasem mert a leánynak, legfeljebb a gazdaasszonyának tett szemrehányásokat, miért hagyja oly sokáig fenn Etelkát. Több se kellett. A vén gazdaasszonynak csak úgy pörgött a nyelve, hogyan is kívánhatja a tekintetes ur, hogy ő parancsoljon a kisasszonynak, meg aztán mit is csináljon a szegényke, csak nem társaloghat vele, a tudatlan öreg asszonynyal, aki a libákon és káposzta savanyításán kívül egyébről sem tud beszélni. Bizony ilyen körülmények között úgy segít magán a jó lélek, hogy neki ül a zongorának, vagy a könyveknek s addig játszik, vagy olvas, míg végre kimerülten egy ülőhelyében el nem alszik.

Matyi bácsi tágra nyílt szemekkel hallgatta gazdasszonyát, s elhatározta, hogy nem megy többé a »Fehér denevérbe«, hanem igenis otthon fog ülni az ő Etelkájával. Egyáltalán másképp fogja ő berendezni életét, sőt a hivataláról is leköszön, hogy a nappal is mellette tölthesse. Estére kelve azonban Matyi bácsi mást gondolt s megint csak elment a korcsmába, hol illő komolysággal fejtegette, hogy bár családi körülményei akként alakultak, hogy neki otthon kellene ülnie, mégis, engedve a mindenfelől nyilvánuló óhajtnak,

Napló 1899. július 14-én.

Naptár: péntek, július 14. — Róm. kath.: Bonaventura. — Prot.: Bonaventura. — Görög-kel. (jul. 2.) B. A. meze. — Zsidó: Ab 1. — Nap két 4 óra 19 perckor; nyugszik 7 óra 50 perckor. — Hold két 11 óra 29 perckor délelőtt; nyugszik este 10 óra 38 perckor.

Időjárás. Kikötés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg, szeles idő és zivatarok várhatók.

— (Pécs város közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 10 órakor tartotta rendes havi ülését a városháza közgyűlési termében báró Fejérváry Imre dr. főispán elnöklése alatt. Az ülésen jelen voltak: Majorossy Imre polgármester, Tróber Aladár főjegyző, Nendtvich Andor árvászéki elnök, Fekete Mihály t. főjegyző, Czirer Elek dr. t. főorvos, Salamon József királyi tanfelügyelő, Zsolnay György kir. főügyési helyettes, Kovácsfi Kálmán kir. főmérnök, Ternovszky Alajos helyettes kir. pénzügyigazgató, Szeredy József dr., Szuly János, Ullmann M. Károly, Ráth Mátyás és Pleininger Ferenc bizottsági tagok. A bizottság a polgármester, pénzügyigazgató, államépítészeti hivatal, tanfelügyelő, kir. ügyész, főorvos jelentéseinek meghallgatása mellett több érdekes ügyben, melyeket külön címek alatt alább közlünk, határozott s $\frac{3}{4}$ 12 órakor ért véget az ülés.

— (József főherceg szemleutja.) József főherceg, a honvédség főparancsnoka, vasárnap Kaposvárra érkezik, hogy az ottani honvédség felett szemlét tartson. A város hivatalosan is nagy ünnepélyességgel készül fogadni a legmagyarabb főherceget, kit idei szemleutjában az ország minden városában, melyet meglátogatott, lelkesen ünnepeltek.

— (A város közegészségügye.) A városi tisztifőorvosnak a közigazgatási bizottság mai ülésén előterjesztett jelentése szerint a város közegészségi állapota a múlt hóban nem mondható éppen kedvezőtlennek, a mennyiben csak a gyermekbetegségek s a légzőszervek betegségei fordultak elő nagyobb arányokban. A kórházak betegforgalma is csökkent, amennyiben június hónapban 696 beteg volt a kórházakban, míg májusban 769-et tett ki a betegforgalom. Júniusban élve született 113 gyermek, még pedig 53 fiu és 60 leány; 95 törvényes és 18 törvénytelen. Meghalt 86 egyén (49 fi- és 37 nőnemű), a születések

egy darabig még megmarad a köz- és asztali ügyek vezetésénél.

Matyi bácsi ezen, Isten tudja már hányadszori kijelentését a társaság lelkes örömmel fogadta; egyebekben maradt minden a régiben.

Történt azonban, hogy Etelka egyszerre nagyon megbetegedett, úgy hogy a teljesen kétségbeesett Matyi bácsi komolyan aggódni kezdett, hogy ennek még halál is lehet a vége. Jaj, miért is nem vigyázott jobban a leánynya, aki bizonyosan nagyon meghűtötte magát.

Lelkendezve hívatta egyik orvost a másik után, kétségbeesve kérdezősködve, nem hal-e meg a leány.

— Persze, hogy nem — mondták az orvosok — hiszen az egész baj nem egyéb, mint makacs meghülés, amely azonban nem veszedelmes s pár nap múlva tökéletesen el fog mulni.

De Matyi bácsi legkevésbé sem nyugodott meg, s most már éjt- napot egygyé tett, hogy a kedves beteg ágya körül lehessen. E válságos napok alatt tanulta megösmerni, hogy mije ő neki ez a leány, aki nélkül most már egész élete csupa haszontalanság volna, s nem győzött elég szemrehányást tenni magának, amiért volt szive a kedves gyermeket annyira magára hagyni. De vádolta legfőké-

száma tehát 27-tel haladta meg a halálozások számát; ha pedig a kórházakban elhalt idegeneket leszámítjuk, úgy a születések száma 38-cal nagyobb a halálozásokénál. Az elhaltak közül legmagasabb kort egy 102 éves özvegy asszony érte el. A piacokon naponként teljesített az orvosrendőri vizsgálat s egy esetben romlott hal, egy esetben romlott hus, 6 esetben élvezhetlen kenyér és 4 esetben éretlen gyümölcs koboztatott el.

— (Párbér és filloxera.) A pécsi egyházmegye sásdi római katolikus plébániája lelkipásztorának hívei, kiknek szőlőit a filloxera már több éve végképen elpusztította, megtagadták a természetben be nem szolgáltatható lelkészi borjárandóságnak akár készpénzben, akár más termény alakjában való helyettesítését, úgy érvelvén, hogy megszűnik a szolgáltatás kötelezettsége, mihielyt megszűnt annak az alapja, melyhez az kötve van. Mint-hogy azonban a plébános mindamellett végrehajtás utján is követeli borjárandóságát vagy ennek egyenértékét, a hívek a járás főszolgabírájához fordultak, mentse föl őket ama szolgáltatás fizetése alól. A főszolgabíró az egyházlátogatási okirat alapján, mely kitett szavakkal a borjárandóság megadását a szőlőbirtokokhoz köti, kimondotta, hogy a szőlőbirtokok elpusztulásával megszűnik a borjárandóság kötelezettségének megadása. A plébános főlebezésére az alispán ezt a határozatot helybenhagyta, hasonlóképpen harmadfokon a megye közigazgatási bizottsága is. Gundy Miklós plébános erre a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez felebbezett. Az leiratával feloldotta mind a három fórum határozatát és fölhevta a közigazgatási bizottságot, hogy a főszolgabíró az érdekelt felek meghallgatásával új tárgyalás megtartására utasítsa, melyen az egyházlátogatási okirat értelmében a lelkésznek járó bormennyiség itcéjének pénzbeli értéke lehetőleg egyezség utján, a mennyiben pedig ez nem sikerülne, hatóságilag állapítandó meg. A főszolgabíró közelebb megtartotta ezt a tárgyalást, melyen a plébános 12 krt kért a borjárandóság itcéjének egyenértéke fejében megállapítani, a hívek ellenben ragaszkodtak ahhoz, hogy a szolgáltatás alapjának elpusztulásával sokkal nagyobb kárt szenvedtek, némelyek megélhetőségükben is, semhogy még attól járandóságot fizessenek, a mi nincs. Így az egyezség nem jöhetett létre, mire a főszolgabíró végzésileg kimondotta, hogy az egyházlátogatási okiratban felsorolt borjárandóság fejében a hívek a bor itcéjének pénzbeli ér-

pen valamennyi asztaltársaságot és megfogadta — de most már igazán — hogy soha feljűk se megy. Hogy pedig ezen fogadalmának nagyobb foganatja legyen, nyomban megszerkesztette a mindenféle elnökségekről, örökös tiszteletbeli és bizottsági tagságokról való szent és visszavonhatlan lemondását s nagy mérgesen alá kanyarintván nevét, kívánta, hogy az irat azonnal rendeltetési helyére jusson.

Időközben Etelka fölépült, s eddigi szokásától eltérőleg kérte az öreg gazdasszonyt, engedné meg neki, hogy egyben-másban segítségére legyen, mert ezután ám ő akar gazdasszonykodni, mely kijelentésen Borcsa néni annyira elcsudálkozott, hogy szinte bele-szédült s első ijedtségében csak a levesmerőkanalat tudta a leány kezébe nyomni, s aztán hanyatt-homlok futott gazdájáért, hogy ez is saját szemével és füleivel győződjék meg a csudáról.

Etelka pedig ép oly szakértelemmel kezelte a kanalat, mint akár a zongorát, s e percben jó ösztöne megsugta neki, hogy azzal okoz bátyjának legnagyobb örömet, ha szakítva szentimentális gondolataival, a regényolvasás és klampirozás helyett a sokkal prózaibb, de annál hasznosabb házi dolgokat fogja kultiválni, mi a nyakas, régi magyar szokásoktól el nem térő Matyi bácsi tempe-

tekeül 8 krt tartoznak fizetni. A megindokolás kifejti, hogy a papnak ez a fizetés legalább a mi jogviszonyaink között föltétlenül megjár; de kívánatos részéről a méltányosság érzetének megnyilatkozása. A sásdi plébánia hívei, kikhez az oroslói fiókegyházbéliek is csatlakoztak, továbbra is ragaszkodnak álláspontjukhoz és kijelentették, hogy csak az erőszaknak, a végrehajtásnak engednek. Akkor pedig felekezetenküliek lesznek.

— **(A fékező balesete.)** Balaton-Szent-György vasuti állomásán szerencsétlenül járt tegnap *Gelencsér Ferenc*, vonatfékező. Mikor a vonat, melyen szolgálatot teljesített, indulóban volt, Gelencsér fel akart reá ugrani, de a lépést elhibázta és arcát össze-vissza törte az esés következtében. A szerencsétlenül járt fékezőt behozták Pécsre s az első orvosi segélyt *Ludvig Ferenc dr. tb. tiszti főorvos* nyújtotta neki. Sérülései nem veszélyesek ugyan, de mégis belekerül pár hétbe, mire felépül.

— **(Mr. Boon John.)** Furcsa egy alak járkált ma délelőtt a vármegyeházán. Borotvált arcú, művész haju ember volt ez, ki idegesen simogatván kopott »szalon« kabátja elejét, egyre a »nagy méltóságos főispán« ur után tudakozódott, kivel valami dolga volna. Miután azonban a főispán a közigazgatási bizottság ülésén volt elfoglalva, a derék ur nem beszélhetett vele s így kénytelen volt a jövevény egy »tekintetes« urral megelégedni, akinek elpanaszolta a keserveit. Első sorban is kisült az idegenről, hogy Mr. Boon John-nak hívják, származására nézve cseh s azelőtt Mährer Józsefnek hívták s később ragadt rá ez az amerikai művésznév. Mr. Boon John-nak az volt az óhajta, hogy a t. vármegye engedélyt adjon neki a »fellepésre«, lévén a derék ur »kengyelfutó«. Mr. Boon John-t a városhoz utasították kérelmével s most nem lehetetlen, hogy ebben a nyári időben nem sokára egy örült jatagánként futkározó ember fogja magára vonni a közönség figyelmét. A közönséget pedig jóakarattal figyelmeztetjük, hogy ha egy szaladó embert fog esetleg látni, ne értesitse erről a rendőrséget, mert a futkározó alak Mr. Boon John, a híres kengyelfutó.

— **(Sebes hajtás.)** Egy üszöghi embert, valami Mátyus Jánost állítottak ma dél-

rátumával határozottan jobban megegyezett, mint Beethoven legremekebb symphoniája.

Számításában nem is csalódott s mikor Matyi bácsinak délből feltálatla a saját főzte ebédet, az öreg majd kiugrott a bőréből s örömenél most már csak az lett volna nagyobb, ha a derék Kerekes Bertalan is ehett volna velük egy tából.

* * *
Pár évvel ezután egy kis társaság ült együtt Kerekes Bertalan csinos kertjében egy dusan megterített asztalnál. Az asztalfőn, mint kiérdemült asztaltársasági elnök most is az öreg Matyi bácsi ült, éppen nagyban magyarázgatva a vármegye ügyét-baját, alig véve észre a fiatal, egészségtől duzzadó, gyönyörű asszonyka serény kínálgatását.

— Egyék már; kedves Matyi bácsi eből az almásból. Tudja, ez éppen olyan, mint amit akkor főztem, mikor a betegségemből felépültem, s amelyről azóta mindig azt tartja Matyi bácsi, hogy abba a paradicsombeli almák valamelyikéből kellett belekerülni.

Matyi bácsi szeretetteljesen pillantott Etelkára, majd felkiáltott:

— Sohse hittem volna, hogy egy kis almás rétes, meg egy kis betegség ilyen jóra fordítson mindeneiket.

Kincses Béla.

előtt a rendőrség elé. Az volt a gazda büne, hogy a Kossuth Lajos-utcán vágatva haladt befelé, s sebes hajtásával annyira megijesztett egy öreg asszonyt, hogy az ijedtében elcsuszott s a kosarában vitt edényeket összetörte. Dacára annak, hogy az ember azzal védekezett, miszerint nem ő hajtott sebesen, hanem a lovai bokrosodtak meg s ragadták el a kocsit, mégis rá huzzták a pénzbírságot s kötelezték az okozott kár megtérítésére.

— **(Megkéselt juhász.)** Odaát Szlavoniában megkéseltek a napokban egy Orbatis Juon nevű juhászlegényt, akinek a tettes öt forint készpénzt elrabolta, s mint ez már rendszeren szokás, most nyomozzák az ismeretlen tettest. Persze a vármegyének is irtak a késelő ember irányában, akiről a súlyosan sebesült jáhászlegény vallomása szerint csak annyit tudnak, hogy magas szőke ember! S most már nálunk is nyomozzák azt a magas szőke embert, akinek egyetlen ismertető jele, hogy Szlavoniából megszökött.

— **(Elgázolt ember.)** Berkó János tolnai földműves bement a szegzárdi vásárra. Ott a lóvásáron akart körülnézni, mikor két megvadult csikó nekirontott és elgázolta. Az elgázolt ember súlyos sérüléseket szenvedett s most a kórházban van ápolás alatt.

— **(Adó-ügyek.)** A pénzügyigazgatóságának a városi közigazgatási bizottság mai ülésén előterjesztett jelentése szerint a f. év június havában a város területén egyenes adóban 19087 frt 29 kr folyt be, míg a múlt év június havában 16245 frt 22 kr., tehát az idei júniusban 2842 frt 07 krral több folyt be. A folyó év első felében azonban az összes adóbevétel csak 155,782 frt 75 kr volt, míg a múlt év első felében 163,302 frt 20 kr folyt be, tehát az idei bevétel 7519 frt 45 krral csökkent.

— **(Veszedelmes mulatság.)** Mig a cirkusz itt volt a Buza-téren, az ugyanott felállított körhintáknál gyakran lehetett tapasztalni, hogy még este 9—10 órakor is hintáztak azon vállalkozó szellemű konyhahölgyek és udvarlók. Hát ez nem lett volna baj, de a hintázás rendszerint sötétben történt, még csak egy rongyos mécses sem pislog a hinta előtt, hanem a tulajdonosok azt képzelték, hogy a cirkusz világos tetejéről meg a távol utcasarkokon álló lámpáktól elég világosságot látnak — messziről a hintázók. Ez a sötétben való hintázás most sem szűnt meg, bár a cirkusz már eltávozott. Mivel pedig veszedelmes mulatság, mert a repülő hintákon a sötétben könnyen baleset támadhat, felhívjuk e körülményre a rendőrség figyelmét. Vagy tiltsa el a körhinta tulajdonosokat, hogy este 8 órán túl ne vegyenek fel pasasérokat, vagy utasítsa őket, hogy kellően világítsák meg a körhintákat, mert utóvégre is a sötétben szerencsétlenség is történhetik s akkor ki lesz érte a felelős!?

— **(Közigazgatási utbejárás.)** Holnap reggel nyolc órakor kezd meg a megyei utbizottság a Hosszuhetény és Zobák közötti ujonnan épített törvényhatósági közut közigazgatási bejárását. Az ut fednyaga trachitkőből van, s kiépítése közel hatvanezer forintba került. A bizottságban *Koszits Kamill* megyei főjegyző elnökielte alatt résztvesznek: *Kovácsfi Kálmán* főmérnök, *Vaniss Sándor* járási főszolgabíró, *Komáromy Tivadar* megyei utbizottsági tag és a *Meda* és *Moroni* olasz vállalkozó cég képviselője.

— **(Rálőtt a kedvesére.)** Mannheim János cserkúti legény már huzamosabb idő óta szerelmi viszonyt folytatott egy községbeli cselédleánnyal. Ugylátszik történt valami a szerelmesek között, mert a legény már napok óta elkeseredett hangulatban járt-kelt, s szokása ellenére napos vendége lett a korcsmának. Tegnap aztán majdnem tragikus vége lett a szerelmi históriának. Mannheim ellopta gazdájának hat lövetű forgópisztolyát, s azzal elment kedveséhez, akit azzal az ürügygyel hivatott ki, hogy még »utoljára« beszélni akar vele. A leány gyanútlanul kiment, de alig ért a kapu alá, a szerelmes legény hirtelen kétszer egymásután rásütötte a revolvért. A golyók azonban szerencsére nem találtak, s mielőtt a legény harmadszor elsüthette volna a pisztolyt, a leány segélykiáltásaira előrohánók házbéliek lefűlelték és átadták a hatóság embereinek.

— **(Sikkasztó órás.)** Böröc László, kisköszegi lakos átadta az ezüst zsebóráját javítás végett *Heindl János*, nagynyarádi órásnak. Heindl azonban nem sietett valami nagyra az órajavitással, hanem a helyett fogta és zálogba tette. Mivel azonban több ilyen esete volt már, hogy a neki javítás végett átadott órákat elsikkasztotta, most már nem találta tanácsosnak továbbra is otthon maradni és megszökött. A sikkasztó órást nyomozzák.

— **(Az eszéki vasutiállomás kibővítése.)** Az 1897. évi XXX. törvénycikk alapján a m. kir. államvasutak külön beruházási hiteléből 1899. évben kisebb bővítésekre és leltárszaporításra előirányzott összegből 30.000 forintot hasítottak ki az eszéki állomás bővítésére első részletül. A bővítési tervezet közigazgatási bejárason tárgyalatja a kereskedelemügyi miniszter. A bejárást július hó 25-én reggel fél 9 órakor kezdik meg az eszéki állomáson.

— **(Razzia.)** Az éjjel razziát tartott rendőrségünk, a mely alkalommal több hely és foglalkozás nélküli csavargót vittek be a torony alá. A csavargók között két 14—17 éves fiú is van, azonkívül a gyöngéd nem is képviselve van az elfogottak között, három csavargásért letartóztatott némbert által. A letartóztatott egyének illetőségi helyét ha megállapítják, haza fogják őket toloncolni, addig pedig lakat alatt maradnak.

— **(Egy havi közigazgatás.)** A polgármester ma terjesztette elő a város közigazgatási bizottsági ülésén a közigazgatás mult havi állapotáról szóló jelentését. E szerint a közigazgatási központi iktatóba június hónapban 2508 darab érkezett, hátralékban volt májusról 1640 darab, elintézendő volt tehát 4148 darab, melyekből elintézését nyert 3191 darab. A rendőrkapitányi iktatóba érkezett 1970 drb., elintézését nyert 1935 drb. Bűnügy volt 11, vétség 29, kihágás 206, letartóztatás 88, kötött utlevéllel eltoloncoltatott 39, kísérettel 4 egyén. Vidékről érkezett 810 utas. A központi községi bírósághoz érkezett a mult hóban 528 panasz, hátralék volt 41, összesen tehát 569. Ezekből letárgyaltatott 444, megszünt 42, a folyó órára áthozatott 83 panaszügy. A bányatelepi kapitánysághoz érkezett 465 panasz, melyekből letárgyaltatott 306, megszünt 159. Végül utadóban befolyt 2007 frt 57 kr., 754 frt 62 krral több, mint a mult év június havában.

— **(Névmagyarosítások.)** *Strausszer Mór* pécsi illetőségű ugyanitteni lakos vezetéknevének »Bíró«-ra és *Baldesweiler Mihály* uj-bessenyoői illetőségű pécsi lakos vezetéknevének »Bányai«-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(Somogy megye közigazgatása.)** Somogy megye közigazgatási bizottsága tegnap Tallián főispán elnöklésével ülést tartott. A főorvos jelentése szerint a közegészségi állapot jó. A pénzügyi igazgató jelentése szerint június hónapban 38.655 forint 75 krajcár egyenesadó folyt be, vagyis 2716 forinttal több, mint a múlt év hasonló hónapjában. A szuloki iskolaügyet ősszel az alispán elnöklésével meg fogják vizsgálni.

— **(Különös lakodalom.)** A somogy megyei Szenna községben az egyik polgár házában lakodalomra készültek. Napok óta sütöttek, főztek s mikor a cigánygyerekek is behajtottak hajnalban a menyasszony udvarára, az egész falu izgatottan várta a lakozit. A készülődő mulatságot azonban váratlan eset zavarta meg. *A menyasszony kora éjjel fölakasztotta magát.* Talán nem szerette a vőlegényét, talán más baja volt. A násznép főleg azon busult, hogy vége a szép lakodalomnak, hiába készítették a sok izletes holmit. A két násznagy azonnal lement Kaposvárra. Ha nincsen lakodalom, legalább nem mulasztanak hiába időt. Itt aztán találkoztak egy szennai leánnyal, ki a városban szolgál. A két násznagnak hirtelen jó ötlete támadt. Visszahajtottak a faluba, ahol a vőlegénynek, aki özvegygyé lett, mielőtt megházasodott volna, elmondották, hogy van ám Kaposvárott menyasszony, csak érte kell menni. A busuló vőlegény rögtön kocsira ült, az egész násznép vele együtt, felpakkolták a cigányokat is s annak rendje-módja szerint megkérték a leányt, aki nem is igen ellenkezett. Elvitték Szennára, ahol megtartották virágos jó kedvvel az eljegyzést a lakodalomra szánt ennivalóval. Ezalatt az első menyasszony ott feküdt kiterítve a ravatalon.

— **(Rosszul megy az üzlet.)** A városi közg. bizottság mai ülésén szóba kerültek azok a türethetetlen állapotok, a melyek az éjjeli pillangók elszaporodása folytán különösen a Király-utcán keletkeztek. A polgármester jelentette, hogy Záraynak multkori indítványához képest csak türelmi bárcával ellátott nők folytathatják a prostitúciót, de ezek is minden feltűnést tartoznak kerülni s hetenkint kétszer orvosi vizsgálatnak kell magukat alávetni. A bizottság több tagjainak föl szólására, minthogy ilyen nők feltűnő nagy számban lepik el a legélénkebb forgalmi helyeket olyankor is, mikor ott még nagy számban sétál a közönség, a közigazg. bizottság utasította a polgármestert, hogy ez állapotok megszüntetésére a prostituált nők megjelenésének helyét és idejét szabályozza. Ugyanez a tárgy ismételtén foglalkoztatta a bizottságot a főorvosi jelentés kapcsán. A főorvos ugyanis azt jelentette, hogy a múlt hónapban csak hét bárcás nő lett orvosilag megvizsgálva, mert a többi kijelentette, hogy inkább visszadja a bárcát, miután *oly rosszul megy az üzlet*, hogy abból még az orvosi vizsgálat költsége se futja. A bizottság utasította a főorvost, hogy a rendőrkapitányság útján rendszabályoztassa meg a renitenseket s esetleg vétesse el tőlük a bárcát.

— **(Elragadták a lovak.)** Tamási Imre Zsemenye pusztai béreslegény, a napokban az itatóra vezette a gazdája lovait. A lovak utközben megbokrosodtak s futni kezdtek, a legény azonban nehogy elszökjenek az állatok, erősen kapaszkodott a kantárszárba, míg nem megbotlott s a földre esett. Körülbelül husz lépésnyire vonszolták maguk után a megbokrosodott lovak a legényt, minek következtében oly súlyos sérüléseket szenvedett,

hogy most gazdája házában élet és halál között lebeg.

— **(Hivatásos betegek.)** Ezek ugyan a téli idény alakjai, de ugylátszik marad egy pár belőlük nyárra is, kik a nehéz munkánál kényelmesebbnek tartják a kórházba menni s ott ápoltatni magukat. Ilyen két alak jelentkezett a pécsi kórház gondnokságánál, kérvén felvételüket a betegek közé. Csakhogy nálunk nem megy ám az ugy, hogy jelentkeznek az emberek, aztán felveszik őket. A két csaló nálunk rajtavesztett, mert az ügyeletes orvos megvizsgálván őket, konstatalta, hogy mindakettő szimuláns s értesítette erről a rendőrséget, mely kellő pártfogásba vette a két csalót.

— **(Tűzrevalót lopott.)** Kis-Székelly község mellett a gróf Wimpfen-féle uradalomban még a télen nagyobb mennyiségű tűzelőfát loptak el a raktárból. A nyomozás akkor megindult a tettes után, de csak most birták a tolvajt kézrekeríteni Bors István, némedi lakos személyében. Bors a lopást beismerete, de azzal védekezett, hogy nem volt télen tűzrevalója, azért lopott. Tehát a nyáron fog hűsölni azért, hogy a télen idegen tulajdon mellett melegedett.

— **(Feltört magtár.)** *Plussár* Pero, kássádi lakos magtárába egyik éjjel betörtök s onnan nagyobb mennyiségű gabonát elloptak. A betörőket látta a káros szolgálja, *Lukics* Ádám és fel is ismerte azokat *Kasádec* Mika és *Kasádec* Ádám személyében, de nem mert zajt ütni, mert félt, hogy a betörők le-

Erre a követelésre Arthur fölfortyant.

— Ohó! — kiáltotta — ily bolondnak tartasz? Jut is eszembe, hogy ilyet csináljak!

— Ugy látszik, ön nem tudja, hogy beszámíthatatlan, elmebeteg ember se tisztséget nem tölthet be, se vagyont nem kezelhet.

— De én nem vagyok beszámíthatatlan, — vágott szavába hevesen Arthur.

Alice szánakozóan vonogatta vállait.

— Így mondta ezt minden tébolyodott. Két orvos bizonyítványa van a kezemben az ön állapota felől és a törvény szerint ez teljesen elég. Tehát gondolkodjék, — mert azt nem fogja tudni beigazolni, hogy ép észnél van.

Az a gondolat, hogy örüllté fogják nyilvánítani, Arthur Johnt vadállati dühbe kergette s mert ennek okozójául Alicet tekintette, minden önuralmát elveszítve, gyűlölettől égő szemekkel rohant rá. De Henry, a ki a mellékszobából mindenre ügyelt, hirtelen középük ugrott s a dühöngőt visszadobta karszékebe s azt mondta neki:

— Ha doktor Le Guise megtudja, rosszul fog ön járni.

Ez a fenyegetés hatott. A beteg örvöngése hirtelen alább hagyott, de az arcán egy darabig megmaradtak a gyűlöletes, haragos vonások, a midőn távozófélben Alice újra intette, hogy a dolgot gondolja jól meg. Most már tudja, hogy mily föltételek mellett nyerheti vissza újra szabadságát s elég jól ismeri mostoha lányát ahhoz, hogy belássa, miszerint az egy körömféketényit se fog feltételeiből engedni. Ezt a beteg meg is értette, de a kapzsisága felülkerekedett és nem akart semmit sem föláldozni.

Alice a beszélgetésről, a melyet mostoha apjával folytatott, senkinek sem szólt. Most, hogy a hű, odaadó

a szobát, nem törődve a gyűlölettel teli pillantással, a melylyel vetélytársnője követte.

Oakley örököse.

A következő napon Alice a reggelinél megismerkedett doktor Le Guise-vel, a ki fontoskodó szavakkal ecsetelte páciensének bajos kezelését. A fiatal leány figyelmesen hallgatta s úgy tett, mintha mindent elhinne.

— Ezek után szeretném látni mostoha atyámat — jegyezte meg Alice a társalgás alait. Ő, különféle okok miatt, halottnak hisz engem. Kérem tehát önt, tudassa vele kiméletesen, hogy még élek és készítse elő látogatásomra. Talán nem fog nála a hirtelen hir veszedelmes izgalmat okozni.

Az orvos különös módon nevetett.

— Legyen egész nyugodt, kisasszony, önnel fogok menni.

— Ha a beteg nyugodtan marad, inkább egyedül szeretném meglátogatni — szólt Alice.

— Amint akarja: különben egy ór állandóan közelemben van.

Félórával később Alice doktor le Guise kíséretében a ház jobb szárnyába ment. Az előszobában a szerezcsen Henryt látta meg, akinek sötét arca ragyogott, a mint meglátta a fiatal hölgyet, akit hónapok óta urnőjének tekintett. Mikor az orvos elmaradt, pár barátságos szóval biztatta a szerezcsent, hogy már csak rövid ideig kell itt kémkednie és hogy szolgálataiért gazdagon meg fogja jutalmazni. Majd utasította, hogy ápolójának ne adjon több orvosságot anélkül, hogy az orvos észrevenné.

ütik. A megindult nyomozás során elfogták a tetteseket és most folyik ellenük a vizsgalat a bíróságnál.

— **(Kórházi ügyek.)** A városi közigazg. bizottság a városi kórház orvosi karának és tisztii személyzetének azt a kérelmét, hogy a részükre is szavaztassék meg a városi alkalmazottak részére is járó 10%-os drágasági pótlék, pártolólá határozta a város közgyűlése elé terjesztetni, miután ez a drágasági viszonyok mellett csak méltányos s a csekély költségtöbblet fedezetet talál a kórház bevételeiben. — *Schmidt Antal dr.* kórházi orvos kérvényét, melyben a műtő-orvosi oklevél megszerzése céljából egy évi szabadságidőt kér engedélyeztetni, a közigazg. bizottság városi közgyűléshez határozta áttétetni, miután itt egyszerű szabadságolástról van szó, melyben intézkedni a közgyűlés hivatott.

— **(A tanítónő-képezde dicsérete.)** A kir. tanfelügyelő a városi közigazg. bizottsághoz beterjesztett jelentésében különös dicsérettel emlékezett meg a helybeli apácázárdában létesített tanítónő-képezdéről, melynek úgy szakszerű vezetése, mint növendékeinek tanúsított előmenetele a legnagyobb elismerést érdemli meg. A közigazgatási bizottság ezt a jelentést örvendetes tudomásul vette.

— **(Országuti aszfalt.)** Az országutnak a Bedő-kávéháztól a gyár-utcáig terjedő része új burkolatot kap, még pedig felében keramitot, felében aszfaltot. A keramit burkolást már el is kezdték s hogy ezután mindjárt folytatható legyen az aszfaltozás is, a város közigazgatási bizottsága ma elhatározta, hogy a kérdéses országuti résznek aszfalto-

zása iránt a szerződés a magyar aszfalt-részvénytársasággal köttessék meg, még pedig nem a kevésbé bevált aszfalt-makadám rendszerrel, hanem aszfalt-coulée burkolattal, a mely sokkal tartósabb s a budapesti példa szerint a legnagyobb teherforgalmat is jobban kibírja. Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy az országuton az első munka, a mit véghezvittek, az volt, hogy kivágták az ut két oldalán a fákat és ma kopáran áll ez a legjárta utcánk. Ajánljuk a város faültetési bizottságának figyelmébe, hogy ne engedje ez utat ily kopáran maradni. Gondoskodjanak idejekorán, hogy fák kerüljenek az utca két oldalára, mert ugyanis a legcsekélyebb mérvben fásított városunkban különösen a nagyforgalmu utcákban nincsenek fák, a mik elvonnák a nap hevét, felfognák a port és barátságosabb külsőt adnának a rideg utcáknak.

— **(Faipari rajztanítói vizsga.)** *Germán István* belvárosi tanító a napokban a budapesti m. kir. állami felső ipariskolában a faipari szakirányu rajztanítói vizsgát jó eredményvel letette.

— **(Meglopott halász.)** *Sárközi Pál* kisköszegi halász kint hagyta éjjelre a halóit a Dunában. De vesztére, mert mikor reggel kereste a hálókát, nem találta azokat sehol. Feljelentette azután az esetet és a nyomozás során ki is tűnt, hogy a hálókát ellopta valaki. Ez a valaki pedig *Farkas Pál* kisköszegi lakos volt, kinél az ellopott hálókát meg is találták. A tolvajjal a bíróság fog végezni.

— **(Megvert gazda.)** *Szily István* döbrökői lakos a kertjében végzendő mun-

kára felfogadta *Ugron Mihályt* és *Ugron Pált*. A két testvér el is ment, el is végezte a munkát, de a fizetésnél összekülönböztek a gazdával. Az összekülönbözés vége pedig az lett, hogy a két testvér a vasvillát próbálta ki a gazda hátán s azon több sebet ejtettek. A megvert ember feljelentette a verekedő testvéreket a bíróságnál.

— **(A dsidások új csákója.)** A közös hadsereg dsidásezredei legközelebb új mintájú csákót kapnak. Az erre vonatkozó miniszteri rendelet már megjelent. Az új csákók alacsonyabbak és szebbek, mint az eddigiek. Lényegesebb ujitása a csákó posztójának is van, mely a különböző ezredek szerint következő: az első és hatodik ezrednél császársárga, a második és hetediknél sötétzöld, a harmadik és nyolcadiknál rákvörös, a negyediknél fehér, az ötödiknél világoskék, a tizenegyediknél cseresznyepiros, a tizenkettedik és tizenharmadik ezrednél pedig sötétkék.

— **(A természet csodái.)** A nyugati tengerben Mull és Jooa kikötőknél a természet igen érdekes és felette ritka jelenségének megnyilatkozását észlelték az arra járó hajósok. Ugyanis a „Labrador” gőzös elsüllyedésekor óriási mennyiségű alma volt a hajón fölrakva továbbszállítás céljából. A hajó elsüllyedésekor az almák a tengerbe merültek és a hullámok a gyönyörű példányokat a parthoz sodorták. Itt vegyi felbomlásnak indultak és a gyümölcs teljesen elrothadt, de a maggyökeret vert a tenger iszapjában s a sekély vízből most 15—20. cm. magasságu alma-

Henry megígérte: azután kinyitotta a mellékszoba ajtaját és Perth Alice mostoha apjával szemközt állott. Sejtette ugyan, hogy nagyon elsovadt: de hogy ennyire megöregedjék, ennyire lesorvadjon, azt még se képzelte. Alakja beesett; arca hamuszín volt s a fénytelen szemek mélyen beestek üregeikbe s időről-időre hatalmas rángatózás vett testén erőt. Szánalmat keltő volt a szegény ember, de Alice nem szánta.

— A mint vetett — gondolta — most úgy arasson. Boszum már félig készen van.

Arthur John eleinte bamba, majd dühös tekintettel bámult rá.

— Hol kódorogtál eddig, haszontalan kölyök? — voltak első szavai, hogy mertél újra az én házamba jönni? Alice vidáman nevetett.

-- Az ön házába? No, ez nem rossz. De az ember nem veheti öntől rossz néven — hiszen ön nem tudja, mit beszél.

A gúnyos hang iszonyuan feldühösítette a beteget.

— Talán bolondnak tartasz? — rikácsolta. Biztosan azzal a másik bandával vagy szövetségben.

— Kit ért ezalatt?

— Azokat a házamban.

— A feleségét is?

Arthur John mogorva arcot vágott.

— Az is biztosan velük tart — dörmögte. — Mért nem jön hozzám.

— Hiszen a szegény még mindig gyöngé — felelte Alice. — Ő maga is nagyon beteg volt.

— Ugy látszik, jól be vagy tanítva, ha még oly soká távol voltál is.

A fiatal leány újra gúnyosan kacagott.

— Ő — én már jó ideje Oakleyben vagyok, anélkül, hogy ön sejtette volna.

Előbb meglepetve nézett rá, aztán visszatérő dühvel kérdezte:

— De az ördögbe is, mit keresel itt? Talán neked köszönhetem, hogy most elzártak, mint egy kutyát?

— Csak ne ily hevesen — vágott vissza teljes nyugalommal Alice. Az én utasításomra nem történt, de én nem is gördítettem akadályt elé.

— És miért? — hörögte.

— Ezt ön kérde tőlem? Nem tette ön anyámat saját házában fogolylyá? Nem mérgezte ön meg az ifjúságot s nem kergetett ön el gonoszúsága és kapzsisága által hazulról, arról a helyről, a mely jog szerint engem illet? Hogy kérdezheti ön mindezek után, hogy mért van itt?

Alice haragos arccal, villámló szemekkel nézett rá. Olyan volt, mint akkor a juniusi estén, a mikor atyját gyilkossággal vádolta s mint akkor, Arthur most is babonás félelmet érzett iránta. Erőtlenül hanyatlott vissza és panaszos hangon kérdezte:

— Talán csak nem akarsz itt tovább a fogságban tartani?

Alice könyörtelen pillantást vetett rá.

— Sohasem fogja ezt a helyet elhagyni, — mondta hidegen — ha nem veti alá magát föltételeimnek.

— Melyeknek? — hebegte az.

— Először, hogy lemond a gyámságról; másodsor pedig: Oakleyt örökre el fogja hagyni és sohasem fog utamba kerülni.

bokrok kandikálnak ki. A vidék kertészei elhatározták, hogy az életképes plántákat elhelyezik kertjeikben.

— **(Ki nyert?)** Az osztálysorsjáték tegnapi húzásánál a következő nagyobb nyerményeket sorsolták ki: 30,000 koronát nyert 51382. 15000 koronát nyert 97550. 10000 koronát nyertek 18703, 35399, 85854. 5000 koronát nyert 96768. 2000 koronát nyertek 2768, 9238, 51817. 1000 koronát nyertek: 39001, 59215. 400 koronát nyertek: 3647, 13397, 14918, 20427, 35551, 47756, 49471, 50004, 59877, 67433, 70828, 77449, 77841, 78408, 81007, 81309, 81650, 88976, 90546, 91051, 92122, 93129, 93699, 95113, 86707, 98999. A többi kihuzott számok 130 koronát nyertek.

— **(Himnusz a nyárhoz.)** Kalászerlelő, hévtűző július, hány ezer poeta énekel meg már téged, mióta ember él a földtekén! Egyik is, másik is tudott rólad mondani valamit. Dicsérték férfias természetet, mely nem tud urat maga fölött, — szeszélyektől ment, egyenes, mint a róna s kitartó a vég-lehelletig. Emlegették a hullámozó kalásztengert, melynek árnyékában oly kedvesen bujnak meg a pelyhes fürjfiókák. Dicsérték napod tüzeit, mely érlel; levegődet, mely illattal, sóhajokkal telített. Szólnak csillagos éjszakáidról, mikor azok az angyalszemek szeliden bölintgatnak le reánk a magasból s a tejút olyan fehérségűnek látszik, mint valami menyasszonyi fátyol. Mikor a kert alól furulya szól s kicsalja a leányt, kit nem hagynak nyugodtan az édes nyáreji álmok. Te voltál Nyár, a poézis maga — tüzes lángoló dythiramb — kedves mindenkinek. De csak voltál! Az évek szárnya gyorsan rebben s minden egy nap rosszabbat hoz a világra. A nyár — ma már csak fogalom. Mert nem lehet annak nevezni, ha sanyargatva, mostohamódra érleli a kalászt, ha időnek előtt porba szórja a virágok himporát, ha langyos melegét őszi hidegségre váltja fel és ha napját folyton felhők mögött hagyja bolyongani. Nincs különben. Az idő fut, az idő száll, maholnap már vége a nyárnak s azt se tudjuk — volt-e? A sárga cse-rebogarát is hiába kérdezzük, nem ad rá választ s utóbb még bizony megérjük, hogy kikopik a nótából az is.

— **(Füüdőlevél — hazulról.)** Lapunk egy barátja a következő füüdő-levelet küldötte nekünk az alsóputurluk-utcából: »Alulírott szerénységem nem ment az idén füüdőbe. Ami voltaképp nem is csoda, mert máskor sem szokott menni, ezuttal azonban sokkal üdvösebb eredménye van itthonmaradásomnak. Ugyanazon élvezetet sokkal olcsóbban, sőt ingyen szerezhettem meg, amiért mások drága pénzt fizetnek. Így: egészen ingyen fázhatom és ázhatom júliusban; nem kell hazairnom a téli kabátomért, mely esetleg nincs is otthon; egészségemért sem aggódom, míg aki füüdőben van bizonyára panaszkodni fog, hogy ott meghütötte magát; itthon elhencegheitem azzal, hogy én tudtam, milyen lesz az időjárás s csak azért nem mentem füüdőre; nem mulasztottam el a legszebb éjszakákat és mindennap alkalmam volt gyönyörködni a hajnal bájos pirulásában; erszényemen nem hizlaltam külföldi pénzes zsákokat, csak szolid hazai éjjeli cégeket; nem kell

tartanom a kedves jelenettől, mikor enyéimet viszontlátom; s nem kell borzadva hallanom mi történt távollétem alatt. Mindez pedig elég tekintélyes megtakarítás. Azt hiszem, nemcsak én vagyok az egyedüli, aki ezzel az erényvel eidicsekedhetik. Utóvégre sokan vagyunk mindig olyanok, akik »véletlenül« és »bölcs előrelátásból« nem mentek »az idén« füüdőbe. Mindazokat pedig, a kik velem ellenkező véleményen vannak, fölhívom, hogy mutassák fel a pontos mérleget. Majd meglátjuk, kinek a javára billen. Ám figyelmeztetek mindenkit, hogy vigyázzunk — az európai egyensulyra.«

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvénykezés.

§ **Megzsarolt plébános.** Lichtfuss Nándor fekedői plébános panaszt emelt Petz János, ennek neje Auth Margit és Gerecht György fekedői lakosok ellen, zsarolás miatt. A vád szerint az eset részletei a következők. Nehány hónappal ezelőtt történt, hogy Petz Jánosné Auth Margit az esti órákban beállított Lichtfuss Nándor plébánoshoz, azzal a kérelemmel, hogy négy szemközt, zavartalanul akar a plébánossal beszélni. Miután nem ritka eset fálun, hogy egyes emberek vagy asszonyok legrejtettebb titkaikat, melyeknek elmondásával könnyíteni akarnak magukon, csupán a község papjának mondják el, s gyakran tanácsot is kérnek, a plébános mi rosztat sem sejtve szobájába vezette az asszonyt s hogy ne zavarják őket bereteszte az ajtót. Ezt a tényt — valószínűleg előre megbeszélve — az asszony férje Petz János és ennek egyik ismerőse Gerecht György arra használták fel, hogy a plébánostól pénzt csikarjanak ki. Alig időzött ugyanis az asszony néhány percig a plébánián, midőn erős zörgetés hallatszott, mire a plébános nyomban kinyitotta az ajtót, melyen Petz János és Gerecht György rontottak be, s tettetett izgalommal azt állították, hogy a plébános érzéki vágyainak kielégítésére akarta felhasználni az asszonyt, s azzal fenyegetődzték, hogy pellengére állítják, ha alá nem ír nekik egy ezer forintos váltót. Ezt Lichtfuss Nándor, ártatlanságának teljes tudatában, természetesen nem tette meg, hanem látva, hogy ő a körmönfont zsarolók áldozatává vált, feljelentette a jeles három levelű löherét zsarolás miatt a pécsi kir. törvényszéknél, hol tegnap vették tárgyalás alá az ügyet. A számos tanúk kihallgatása és a bizonyítéki eljárás azonban annyi időt vett igénybe hogy a végtárgyalást csak ma délelőtt fejezheték be, melynek eredményeképp a kir. törvényszék Petz János és Gerecht Györgyöt 9—9 havi, Petz Jánosné Auth Margitot pedig hat havi börtönre ítélte. Az ítélet ellen úgy a magán vádló, mint a kir. ügyész, valamint a védő és a vádlottak is felebbezést jelentettek be.

T a n ü g y.

Iskolai Értesítők.

— A tolna-baranya-somogyi ág. ev. hitv. egyházmegye államilag segélyezett bonyhádi algimnáziumának Értesítője az 1898—99-diki tanévről. Közli: Gyalog István igazgató. —

Az Értesítő bevezető értekezését Róth Aladár írta »A török hódoltság terjedése Magyarországon 1511—1566-ig« címmel. Az értekezésben alapos tudással ismerteti az értekező az akkori kor történetét s dolgozata elejétől végig érdekes olvasmányt képez.

A tanévről szóló jelentésből megemlítjük,

hogy az intézet négy osztályába összesen 145 tanuló vétetett fel. A tanulók tandijelengedés és tápintézeti díjak címén 595 frt segélyt kaptak, valamint tankönyvekkel és egyéb jutalmakkal is segélyeztettek, melyek összege megközelíti az 1000 forintot.

A tanári testület négy rendes tanárból, két helyettes tanárból és négy felekezeti hitoktatóból állott.

A tananyag és tankönyvek ismertetése után az Értesítő közli a tanulók névsorát s előmeneteli kimutatását.

Ezek szerint az első osztályban 35 tanuló közül jeles volt 1, megbukott 5 tanuló. A második osztályban 31 tanuló közül jeles volt 2, megbukott 4. A harmadik osztályban 38 tanuló közül jeles volt 3, megbukott 6. A negyedik osztályban 36 tanuló közül jeles volt 2, megbukott 6. Az intézet 140 tanulója közül tehát jeles volt 8, megbukott 21 tanuló. Ösztöndíjban részesült 22 tanuló.

A könyvtár és szertár szépen gyarapodott. A tápintézetben 56 tanuló élelmeztetett. Az ifjusági segélyző-egylet bevétele volt 814 frt 39 krajcár; kiadása pedig 758 frt 94 krajcár. Az egyesület vagyona 763 frt 62 krajcárt tesz ki.

Végül az Értesítő a jövő tanévre szóló tudnivalókat közli.

*

— A szegzárdi államilag segélyezett községi polgári fiúiskola huszonharmadik Értesítője az 1898—99. tanévről. Közli Krammer János, igazgató. —

Az igazgató jelentésével kezdődik az Értesítő, mely jelentés szól a tanév történetéről. Az intézetet ez év június 20-án Wlassics Gyula vallás és közoktatásügyi miniszter is meglátogatta, valamivel előbb pedig Zsilinszky Mihály, kultuszminiszteri államtitkár. Az intézet kebelében működő »Garay önképzőkör«-nek 90 tagja volt s kiváló szorgalmat fejtett ki a tanulók önképzése körül. Mikor Hettyey Sámuel pécsi megyéspüspök Szegzárdon járt, a tantesület tisztelettel előtte.

Az intézetnél 8 rendes tanár és 3 hitoktató működött. Volt a 6. osztályban 185 tanuló s jeles volt 22-48 százalék, megbukott 3-72 százalék.

Az első osztályban 61 tanuló közül ismétlésre utasított 4; a másodikban 37 tanuló közül 2; a harmadikban 30 tanuló közül 2; a negyedikben 34 tanuló közül egy se; az ötödikben 19 tanuló közül 1; a hatodikban 13 tanuló közül egy se. Jeles volt az első osztályban 1; a másodikban 1; a harmadikban egy se; a negyedikben 2; az ötödikben 1 és a hatodikban is 1 tanuló. Tandijmentes volt 138 tanuló; ösztöndíjas 5; tankönyvvel segélyeztetett 87 és jutalomdíjakat kapott 11 tanuló. Az intézetnek fenállása óta 3006 növendéke volt; alapításakor, 1876-ban, 63 iratkozott be s a mostani tanévben 208 tanuló vétetett fel.

T Á V I R A T O K.

— **Várkonyi István büntetése.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A budapesti büntető törvényszéken ma hirdette ki Haupt Albin bíró Várkonyi István előtt a debreceni királyi ítélőtábla ítéletét a sokat emlegetett szabolcsi igaztási bűnpörben. Várkonyit a nyiregyházi törvényszék a szabolcsi paraszt szocialista mozgalom értelmi szerzőjének osztálygyűlöltre való és tulajdonjog elleni izgatás miatt hathónapi államfogházra ítélte. A debreceni kir. ítélőtábla a törvényszék ítéletét indokolásával együtt helybenhagyta s a büntetésből 73 napot a vizsgálati fogság által kitöltöttnek vett.

Várkonyi most üli le a budapesti gyűjtőfogházban a sajtópöre miatt kapott

tizhavi fogházbüntetését és börtönőr kíséretében, polgári ruhában, védő nélkül jelent meg az ítélethirdetésen s az ítélet ellen felebbezést jelentett be.

— **Az osztálysorsjegyek húzása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az osztálysorsjegyek mai húzásán 80 ezer koronát nyert a 69691 számú sorsjegy. Huszezer koronát nyertek a 30433, a 883, a 772, a 484, a 700, a 38125, a 38950 és a 34825 számú sorsjegyek.

— **Vérengző katonák.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapesten egy kocsis kocsiával belehajtott a hazavonuló szakasz katonaságba. A bakák rávetették magukat a kocsisra s puskatussal összeverték s csak a tiszthelyettes közbelépésére eresztették szabadon.

— **Nagybeteg egyetemi tanár.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Kézmárszky* Tivadar dr., egyetemi tanár, tüdőgyulladásban megbetegedett. A hírneves orvostanár állapota egyre súlyosabb.

KIR. TÁBLAI ÉRTESÍTŐ.

1899. évi július hó 10-én s köv. napjain elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

Szüneti tanács.

Polgári ügyek.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- III. 1780. özv. Beksics Gyuláné — Szili Mihály végr. — hh.
1814. G. H. Ogriseg cég — Schlesinger Vilmos » — hh.
1840. Váradi János — Alsó Kalmár János » — hna.
1841. Váradi János — Pap Imre végr. — mv.
1842. Hild Ferenc — Ludvig István végr. — mv.
1843. Pécs sz. kir. város — Köszl János » — hh.
1849. Simon Sándor s t. — Gölöncsér Juli s t. végr. — mv.
1896. Bernhard Jozeta — Zellár Regina végr. — hna.
1915. Zentler és Sohn cég — Stern László s t. végr. — fo.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- III. 1778. Mike Anna — Gruics József végr. — mv.
1815. Bogdása község — Tahi Dávid Manó végr. — rend.
1898. Székely Ármin — Eckstein Benő végr. — hh.
1858. Marcali takptár — Ács Ferenc ár. — ms.
1860. Horváth József s n. — Stolczer Vilmos végr. — rmv.
1862. Paksi takptár — Bene István végr. — rmv.
1865. néh. Horvátics Imre és István hagy. — hh.
1887. Németh Tamás — Abaffy Gyula végr. — rend.
1914. Pantyata Mió — Pavkovics Illés zárlat. — hh.

Büntető ügyek.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 2195. Virág Mihály s t. lopás. — hh.
2199. Rattinger József k. t. sért. — vu.
2200. Schmidt Vince s t. k. t. sért. — vu.
2203. Klein Ádám becs. sért. — vu.
2224. Dezső Józsefné s t. lopás. — rmv.
2225. Babán György » — hh.
2248. Singer Jakab becs. sért. — vu.
2253. Bozó Lajos s t. » vu.
2254. Grosz Nándorné » vu.
2257. Pichler Antalné » vu.
III. 2094. Katzenberger Ádám tulajd. ell. kih. — hh.
2153. Mayer Ferencné lopás. — ms.
2175. Hoffer Gergely » — hh.
2209. Stneklics Pávó közcs. ell. kih. — fo.
2226. ör. Vajda Mihály lopás. — rmv.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 2197. Kassai Árpád s t. család stb. — hh.
2204. Gölöncsér János m. okir. ham. — hh.
2208. Jakab József sikk. — hh.
2262. Muth Henrik s t. gyilk. — hh.
2289. Fábrián Jánosné gyujt. — hh.
2290. Schlesinger Izsák család. — hh.

Elintézésre kintüztött ügyek.

Bejelentések 1899. évi július hó 17. s köv. napjaira.

Szüneti tanács.

Polgári ügyek.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 1787. Buchleitner Károly — Dr. Steiner Leo 888 frt 40 kr.
1840. Lőrincz Ferenc s n. — Gölöncsér János tjog.
1852. Oszoly Károly — Döme István felhiv.
III. 1866. Vörösmarth község — Paul Jakab s n. végr.
1874. Dr. Spányi Leo — Berger Sámuel s n. »
1948. Gadó József — Gadó Mária »
1949. » — Gadó Anna »
1961. Ivancsics János — Kolostár Mária s t. zárlat.
1971. Liber György — Klaus György s t. végr.
1975. Hoszter Gáspár — Braun Imréné s t. birtokba vezet.
1985. Wauflisch & Löwy — Maximovics Mitár végr.
1990. Lengyel József és fia — Tivolt Gyula »

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 1628. Schmidt Sándorné — Dr. Fürst Győző 5285 frt 87 kr.
1836. M. Adlerflügel bécsi cég — Galambos Arthur s t. visszaköv.
1893. Braun Markus — Zsigmond Juli 26 frt.
1894. » — » » 24 frt 90 kr.
1895. néhai Molnár Mihály hagy.
III. 1916. Kovács (Buli) János — Bika István végr.
1950. Cs. kir. szab. Adria bizt. társulat pécsi cég-bejegyzés.
1951. özv. Folcz Antal s t. — Folcz György s n. zárlat.
1954. Kismartoni takptár — özv. Szabjás Józsefné árverés.

1987. Soltjárasi takptár — Dr. Cholnoky Sándor végr.

1988. Soltjárasi takptár — Dr. Cholnoky Sándor folyt. végr.

Büntető ügyek.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 2258. Herman Józsefné lopás.
2260. Duzsanics Zsivko »
2278. ifj. Winkler István s t. vallás ell. vétség.
2275. Varga Katalin közeg. ell. büntett.
2276. Kenézi József lopás.
2350. Kocsi Pap József gond. ok. t. sért.
III. 2228. Dudás Vendel lopás.
2230. Orbán Ferenc jogt. elsaját.
2243. Sovák Ferenc lopás.
2246. Sulmics Ferenc »
2283. Kalocsa Gábor »
2284. Árvai Julianna »
2292. Borbély János s t. lopás.
2312. Tobi András közcs. ell. kih.
2354. Benedek Imre jogt. elsaját.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 2336. Panics Lőrinc s t. emberölés.
2351. Schik Herman sikk.
2352. Eberling Ferenc gyilk. és rablás.
III. 2210. Nagy Nemes János s t. sikk.
2236. Teller József s t. sikk.
2238. Niedermayer Antal sikk.
2331. Józsa József s t. suly. t. sért.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

7269. szám.

Tkv. 1899.

HIRDETMEYNY.

Cserdi községnek telekkönyvi betétei az 1886-ik évi XXIX., az 1889 : XXXVIII. és az 1891 : XVI. t. cikk értelmében elkészítettven és a nyilvánosságnak átadtván, ez azzal a fölszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886 : XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889 : XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889 : XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886 : XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi január hó 20-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886 : XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889 : XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis az **1900. évi január hó 20-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1900. évi január hó 20-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság, 1899. évi július hó 3-án.

Bogyay Pongrácz

kir. törvényszéki bíró.